

Minister Klimatu i Środowiska

DLŁ-WNO.0500.2.2026.BW
4173163.16845846.13778284
Warszawa, 29-01-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Posła Macieja Koniecznego (znak: K10INT14408)
Temat: działania mające wpływ na spływ powierzchniowy w rejonie górskiego miasta Bielsko-Biała oraz realizacja przez Lasy Państwowe ustaleń wypracowanych przez stronę społeczną w ramach procesu wyznaczania lasów społecznych i ochrony starolasów

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr K10INT14408 Posła na Sejm RP Macieja Koniecznego, wyjaśniam, co następuje.

Zgodnie z informacją uzyskaną z Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych zarówno Nadleśnictwo Bielsko, jak i Nadleśnictwo Ustroń nie posiadają planów gospodarowania zasobami wodnymi. Aktualnie obowiązujące w tych nadleśnictwach plany urządzenia lasu zostały sporządzone w latach 2016-2017 (na lata 2018-2027) na podstawie obowiązującej wówczas Instrukcji Urządzania Lasu, która nie przewidywała wykonywania tego typu opracowań.

Na początku 2024 roku Nadleśnictwo Ustroń podjęło działania na rzecz opracowania „Studium hydrologicznego dla zlewni Nadleśnictwa Ustroń”. Ze względu na fakt, że istniejąca dokumentacja opiera się w dużej mierze na operacie glebowo-siedliskowym, który pochodzi z 1997 roku i zawiera nieaktualne informacje, zdecydowano jednak o odroczeniu wykonania studium hydrologicznego do czasu opracowania nowej dokumentacji glebowo-siedliskowej. Prace w tym zakresie są aktualnie w toku, równoległe do opracowywania nowego planu urządzenia lasu dla Nadleśnictwa Ustroń na lata 2028-2037.

Zarówno Nadleśnictwo Bielsko, jak i Nadleśnictwo Ustroń aktywnie realizują projekty dotyczące działań retencyjnych opierających się o małą retencję w lasach, ochronę gatunków, siedlisk i mokradel oraz przeciwdziałanie erozji na terenach górskich. Począwszy od 2012 roku obie jednostki wykonały szereg zadań inwestycyjnych w ramach następujących projektów, współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej:

- „Przeciwdziałanie skutkom odpływu wód opadowych na terenach górskich. Zwiększenie retencji i utrzymanie potoków oraz związanej z nimi infrastruktury w dobrym stanie” (MRG 2007-2013);

- „Kompleksowy projekt adaptacji lasów i leśnictwa do zmian klimatu – mała retencja oraz przeciwdziałanie erozji wodnej na terenach górskich" (MRG2 2016-2022).

Szczegółowe zestawienia zrealizowanych zadań inwestycyjnych wraz z ich opisem stanowią załączniki nr 1 i 2.

Nadleśnictwa Bielsko i Ustroń przystąpiły również do kolejnej edycji projektów związanych z tzw. „Małą Retencją Górską” pod nazwą „Kompleksowy projekt adaptacji lasów i leśnictwa do zmian klimatu – mała retencja oraz przeciwdziałanie erozji wodnej na terenach górskich – kontynuacja (MRG3)”, współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko (FEnIKS 2021-2027). W ubiegłym roku obydwie nadleśnictwa podpisały porozumienia w sprawie współpracy przy realizacji projektów, a same działania będą realizowane w perspektywie do roku 2028. Działania w ramach projektów stanowią długofalowe procesy, które obejmują wybór lokalizacji i ich weryfikację, projektowanie wraz ze wszelkimi wymaganymi uzgodnieniami i ocenami, wyłanianie wykonawców i ostateczną realizację poszczególnych rozwiązań.

Nadleśnictwo Bielsko wystąpiło o środki z programu na realizację 19 zbiorników wodnych w Leśnictwach: Lipnik, Straconka, Skalite, Salmopol i Jaworze oraz 3 obiektów w postaci bystrza, przepustu i umocnienia brzegów w Leśnictwie Wielka Łąka. Szacunkowy koszt netto realizacji powyższych zadań wynosi 5,55 mln zł.

Nadleśnictwo Ustroń wystąpiło o środki na budowę i odbudowę 4 zbiorników wodnych: „Stawy”, „Borgońka”, „Zawodzie”, „Leszna” oraz realizację 7 obiektów: budowę kaszyc, przebudowę przepustu na bród, budowę 4 brodów i zabezpieczenie przeciwoerozyjne szlaku zrywkowego. Wartość wydatków kwalifikowalnych została określona na kwotę 1,9 mln zł.

Szczegółowe zestawienia planowanych zadań inwestycyjnych w ramach programu FEnIKS zawierają załączniki nr 1 i 2.

Ponadto w roku 2025 Nadleśnictwo Ustroń wzięło udział w konsultacjach dotyczących Programu Redukcji Ryzyka Powodziowego dla zlewni rzek Łtownicy i Białej oraz Programu Redukcji Ryzyka Powodziowego dla zlewni rzeki Olzy. Należy podkreślić, że zgodnie z danymi zawartymi w Programie Redukcji Ryzyka Powodziowego dla zlewni rzeki Olzy, lasy i ekosystemy seminaturalne zajmują ok. 31% powierzchni zlewni, podczas gdy ok. 50% stanowią tereny rolne, łąki i pastwiska. Oznacza to, że skuteczna redukcja ryzyka powodziowego wymaga skoordynowanych działań wszystkich właścicieli i zarządców gruntów – nie tylko Lasów Państwowych.

Założenia obecnie obowiązujących planów urządzenia lasu dla Nadleśnictw Bielsko i Ustroń uwzględniają ochronne, w tym wodochronne funkcje lasów beskidzkich. Znajduje to odzwierciedlenie w zaplanowanych w nich wskazówkach gospodarczych i przekłada się na:

- rodzaj zaplanowanych zabiegów – m. in. całkowite odejście od cięć zupełnych, stosowanie rębni stopniowych oraz przerębniowych zapewniających trwałe pokrycie terenu roślinnością leśną (np. rębni stopniowej gniazdowej udoskonalonej IVd

zamiast stosowanych powszechnie w Czechach czy Słowacji rębni zupełnych smugowych);

- planowaną mniejszą intensywność zabiegów, bardzo długie okresy odnawiania lasu i preferowanie odnowienia naturalnego;
- pozostawianie siedlisk o szczególnych walorach ochronnych wód (takich jak np. łągi) bez wskazówek gospodarczych i ingerencji;
- uwzględnianie potrzeby ochrony wód w zaplanowanych wskazówkach gospodarczych w innych miejscach.

Jednocześnie w ostatnich latach, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społecznym, wdrożono szereg działań i modyfikacji wzmacniających społeczne i ochronne funkcje lasów:

- zwiększenie powierzchni lasów pozostawionych bez jakichkolwiek zabiegów gospodarczych, w tym obszarów podmokłych, młak, lokalnych mokradet;
- zmniejszenie intensywności cięć rębnych i rozłożenie ich w czasie oraz ograniczenie cięć uprzętających, czyli pozostawienie znacząco większej liczby starych drzew na odnawianych powierzchniach;
- sukcesywne zwiększanie udziału odnowień naturalnych, ograniczanie do niezbędnego minimum zabiegów wykaszania upraw oraz intensywności czyszczeń (pielęgnowania młodników);
- zwiększanie ilości drewna martwego oraz powierzchni kęp drzew pozostawionych do naturalnej śmierci i rozpadu w stosunku do wymagań przepisów wewnętrznych, jak również zasad certyfikacji FSC i PEFC;
- zachowanie buforów pozostawionych bez ingerencji wzdłuż naturalnych cieków.

W Nadleśnictwie Bielsko w 2024 roku ograniczono pozyskanie drewna łącznie o 15 000 m³ (tj. 31%), natomiast w 2025 roku o 26 000 m³ (tj. 54%) w stosunku do założeń planu urządzenia lasu. Również w roku 2026 przewiduje się ograniczenie pozyskania drewna o około 60% w stosunku do założeń planu.

Natomiast dla Nadleśnictwa Ustroń etat drewna do pozyskania w latach 2018-2027 wynosi 642 242 m³, zaś realizacja aktualnego planu urządzenia lasu (po ośmiu latach jego obowiązywania) to 451 809,58 m³, co wskazuje na ograniczenie prac o 12% w stosunku do założeń. Należy również podkreślić, że 22% pozyskanego drewna jest skutkiem wymuszonych cięć przygodnych (sanitarnych).

Zestawienia poszczególnych wydzieleń objętych modyfikacjami, zawieszeniem wykonywania lub odstąpieniem od czynności gospodarczych zawierają załączniki nr 3 i 4 do niniejszej odpowiedzi.

Nadleśnictwa Bielsko i Ustroń na bieżąco analizują możliwości stopniowej likwidacji części szlaków zrywkowych, zwłaszcza tych, które zlokalizowane są w obszarach objętych wyłączeniem z użytkowania. Nadleśnictwo Ustroń w najbliższym czasie planuje likwidację i zabezpieczenie przeciwoerozyjne nieużywanego szlaku zrywkowego w oddziale 99-c (02-35-1-03-99-c), na terenie Leśnictwa Hołcyna.

Niemniej jednak, likwidacja dróg istniejących na terenie obu nadleśnictw na większą skalę nie jest możliwa. Infrastruktura drogowa nie służy wyłącznie transportowi drewna, lecz

również zabezpieczeniu przeciwpożarowemu oraz celom komunikacyjnym dla służb ratunkowych, działających na rzecz bezpieczeństwa w górach. Ponadto wszystkie szlaki komunikacyjne są udostępnione i wykorzystywane do celów turystycznych i rekreacyjnych – zarówno przez ludność miejscową, jak i przez licznych przyjezdnych turystów. Istniejąca sieć dróg leśnych i szlaków komunikacyjnych jest zgodna z obowiązującymi operatami „Docelowa sieć drogową” nadleśnictw, a ich lokalizacja oraz funkcjonalność podlegają stałej analizie, konsultacjom i ocenie przez służby, takie jak Państwowa Straż Pożarna, Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe czy Policja (również pod kątem ich wykorzystania przez służby ratunkowe i turystów).

Przeciwdziałanie nadmiernemu spływowi powierzchniowemu wód opadowych w Nadleśnictwach Bielsko i Ustroń jest realizowane poprzez zastosowane rozwiązania techniczne, w tym m.in. zachowanie odpowiednich spadków, budowę i bieżące utrzymanie wodospustów oraz dylówek (dylowanek) rozpraszających, zatrzymujących i powstrzymujących spływ powierzchniowy, itp.

Zabezpieczenie przed erozją wodną szlaków komunikacyjnych (w tym szlaków zrywkowych) na gruntach leśnych jest jednym z priorytetów nadleśnictw, zarówno ze względu na ochronę wód i gleby, jak i dbałość o mienie Skarbu Państwa. Zadanie to jest wykonywane przez zastosowanie odpowiednich środków technicznych, do których należą:

- utrzymywanie właściwej geometrii (spadków podłużnych i poprzecznych) oraz właściwych nachyleń skarp wzdłuż posiadanych ciągów komunikacyjnych;
- utrzymywanie we właściwej sprawności urządzeń odprowadzających wodę w postaci rowów, niecek odpływowych i wodospustów rozpraszających spływ i przekierowujących wodę z obiektów drogowych na powierzchnię leśną;
- budowa i utrzymanie trwałych brodów w miejscach przepływu potoków przez drogi, zabezpieczających przed erozją wodną, a jednocześnie spowalniających spływ wody ciekiem;
- utwardzanie nawierzchni drogi i prowadzenie bieżących napraw.

Oprócz ponoszenia nakładów i kosztów na utrzymanie oraz montaż urządzeń, nadleśnictwa uczestniczą w realizacji wspomnianych już wcześniej projektów związanych z przeciwdziałaniem erozji wodnej. Przykładowo na terenie Nadleśnictwa Ustroń w wyniku realizacji projektu pn. „Przeciwdziałanie skutkom odpływu wód opadowych na terenach górskich. Zwiększenie retencji i utrzymanie potoków oraz związanej z nim infrastruktury w dobrym stanie” (MRG 2007-2013) w 2012 roku zbudowano na terenie ośmiu leśnictw 218 wodospustów oraz 2750 m dylin rozpraszających i zatrzymujących wodę opadową na powierzchni leśnej. Z kolei w ramach projektu „Budowa dylowanek w leśnictwach Nadleśnictwa Ustroń” (MRG2 2016-2022) zbudowano w zlewni Odry i Wisły 17 odcinków dylowanek łącznej długości 5470 metrów bieżących.

Przechodząc do kwestii starolasów, z uwagi na określony przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska (dalej także: „MKiŚ”) tryb postępowania, ich wyznaczenie odbywa się w dwóch etapach. Etap 1 polegał na wskazaniu i zabezpieczeniu potencjalnych starolasów oraz na przekazywaniu kolejnych wytycznych uszczegóławiających, formułowanych pisemnie przez MKiŚ, związanych z wydanym Dyrektorowi Generalnemu Lasów

Państwowych poleceniem¹. Natomiast etap 2 obejmuje przeprowadzenie weryfikacji terenowej wydzieleń leśnych, wskazanych bezpośrednio przez MKiŚ jako potencjalne starolasy. Prace w tym zakresie prowadzone są przez pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

Zgodnie z pismem z 17 marca 2025 r.² na obszarze wstępnie zidentyfikowanych starolasów oraz obszarów objętych poleceniem Ministra Klimatu i Środowiska z 30 września 2024 r. (przedłużenie moratorium na wycinkę drzew) możliwe jest wykonywanie prac, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy o lasach³, jak również wykonywanie niezbędnych prac służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony życia, zdrowia i mienia, a także prac związanych z utrzymaniem pasa drogi granicznej. Prace te powinny być ograniczone do niezbędnego minimum i prowadzone z należytą starannością. W przypadku wstępnie zidentyfikowanych starolasów w miarę możliwości (brak ryzyka sanitarnego) pozyskane drewno powinno zostać pozostawione do naturalnego rozkładu.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska i Główny Konserwator Przyrody Mikołaj Dorożala przekazał pismem z 30 kwietnia 2025 r. do Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych dodatkowe wyjaśnienia dotyczące m.in. starolasów⁴. W piśmie tym poinformował, że:

- W drzewostanach objętych umowami na wykonanie usług leśnych w roku 2025, które w ramach weryfikacji terenowej zostały zweryfikowane negatywnie przez jednostki organizacyjne Lasów Państwowych, tj. nie spełniają kryterium 1 i kryterium 2 (etap 1), stanowiące załącznik do polecenia MKiŚ z 1 stycznia 2025 roku, można prowadzić zaplanowane prace gospodarcze pod warunkiem, że powierzchnie te nie są objęte poleceniami z 8 stycznia 2024 roku i 30 września 2024 roku, jak również 10 stycznia 2025 roku;
- W drzewostanach objętych umowami na wykonanie usług leśnych w roku 2025, które potencjalnie mogą spełniać kryterium 1 i kryterium 2 (etap 2), stanowiące załącznik do polecenia MKiŚ z 1 stycznia 2025 roku, można również prowadzić zaplanowane prace gospodarcze pod warunkiem, że powierzchnie te nie są objęte poleceniami z 8 stycznia 2024 roku i 30 września 2024 roku, jak również 10 stycznia 2025 roku.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska, zapraszając przyrodników do procesu wyznaczania starolasów ([LINK](#)) opublikowało załącznik pn. „Zestawienie potencjalnych starolasów, wraz z informacjami o weryfikacjach terenowych”. Jest to arkusz kalkulacyjny zawierający wszystkie wydzienienia spełniające na podstawie informacji zawartych w bazach danych kryterium wieku dla etapu 2. Wykaz ten nie stanowi jednak bazy potencjalnych starolasów, ponieważ kryterium wieku nie jest jedynym wskaźnikiem identyfikacyjnym starolasów. Zakończenie procesu identyfikacji starolasów na gruntach Skarbu Państwa zarządzanych przez Lasy Państwowe planowane jest na koniec III kwartału 2026 roku.

¹ Z dnia 1 stycznia 2025 r., znak DLŁ-WGL.0335.82.2024.ŁP.

² Znak sprawy DLŁ-WGL.0335.3.2025.RD.

³ Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. z 2025 r., poz. 567).

⁴ Znak sprawy: DLŁ-WSAiP.055.37.2025.RD.

Nadleśnictwo Bielsko przekazało, że jest w pełni świadome faktu, że wymienione w interpelacji Pana Posła wydzielenia są obecnie weryfikowane pod kątem ich wartości przyrodniczej, w związku z czym nie prowadzi żadnych działań gospodarczych poza takimi, które wynikają z konieczności zapewnienia bezpieczeństwa – do czasu podjęcia ostatecznych decyzji. Z kolei w odniesieniu do drzewostanów Nadleśnictwa Ustroń wymienionych w interpelacji (02-35-1-01-27-g oraz 02-35-1-02- 33-a) Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych przekazała, że są to zniekształcone drzewostany świerkowe, które nie spełniają kryterium naturalności i które podlegały wieloletniemu użytkowaniu. Drzewostany te nie były brane pod uwagę podczas weryfikacji starolasów ani na pierwszym, ani na drugim etapie procesu.

Potwierdzam, że MKiŚ otrzymało i zapoznało się z treścią raportu Natural Forest Foundation, przygotowywanego w ramach projektu „Monitoring procesów ochrony lasów w Polsce”.

Należy podkreślić, że realizacja zobowiązań dotyczących wzmocnienia ochrony lasów jest procesem złożonym. Niesie ze sobą konieczność uwzględnienia oczekiwań i potrzeb różnych interesariuszy, w szczególności organizacji przyrodniczych i społecznych, samorządów, przemysłu drzewnego i zakładów usług leśnych. Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że proces wyznaczania lasów cennych przyrodniczo i ważnych dla społeczeństwa, z uwagi na swoją złożoność, musi przebiegać wieloetapowo, w szerokim dialogu i ścisłej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami. Wymaga odpowiedniego zaplanowania ścieżki wypracowania i wdrożenia docelowych rozwiązań. Cały proces wzmocnienia ochrony lasów został rozłożony w czasie, z uwzględnieniem przesłanek klimatycznych, gospodarczych i społecznych, w tym potrzeby utrzymania samofinansowania Lasów Państwowych.

Rok 2024 poświęcony był na przygotowanie procesu wzmocnienia ochrony lasów w oparciu o merytoryczną dyskusję kluczowych interesariuszy podczas Ogólnopolskiej Narady o Lasach (dalej także: „ONoL”). Poza zabezpieczeniem cennych przyrodniczo lasów w ramach tzw. moratorium zapoczątkowano również proces wyznaczania lasów ważnych dla społeczeństwa oraz tworzenia nowych rezerwatów przyrody. W roku 2025 działania zostały rozszerzone o zabezpieczenie i rozpoczęcie procesu weryfikacji nowych rezerwatów przyrody proponowanych przez stronę społeczną, naukowców i regionalne dyrekcje Lasów Państwowych.

MKiŚ dostrzega i rozumie komunikowane w przestrzeni publicznej zniecierpliwienie strony społecznej, wiążące się z rozłożeniem w dłuższej perspektywie czasowej wdrożenia planowanych zmian. Należy jednak podkreślić, że kluczowe jest zaprojektowanie rozwiązań systemowych, nie zaś jednostkowych czy indywidualnych dla konkretnych wydziałów leśnych. W związku z tym prace w przedmiotowym zakresie wymagają nieporównywalnie większej skali działań analitycznych, niemożliwych do przeprowadzenia ad hoc.

Minister Klimatu i Środowiska określił cel indykacyjny na rok 2027 dotyczący wyznaczenia 20% lasów o wiodącej funkcji przyrodniczej i społecznej, wliczając w to objęcie ochroną

ściłą w rozumieniu w rozumieniu *Unijnej strategii ochrony bioróżnorodności 2030*⁵ 11% najcenniejszych pod względem przyrodniczym lasów Skarbu Państwa zarządzanych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe. Obecnie trwają również prace wspólnej grupy roboczej MKiŚ, Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych, regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych oraz nadleśnictw, których celem jest wypracowanie celów indykatywnych na poziomie poszczególnych nadleśnictw.

MKiŚ zobowiązało ponadto Dyrekcję Generalną Lasów Państwowych do przedstawienia w terminie do 30 czerwca 2026 roku zintegrowanej koncepcji wzmocnienia funkcji przyrodniczych i społecznych 20% lasów Skarbu Państwa zarządzanych przez Lasy Państwowe. Proces ten będzie realizowany w oparciu o wytyczne i pomocnicze zbiory danych dotyczących wartości przyrodniczej lasów przygotowane przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska. Kolejnym etapem będzie usankcjonowanie koniecznych modyfikacji sposobu prowadzenia gospodarki leśnej w oparciu o obowiązujące ramy prawne.

Ponadto zwracam uwagę na fakt, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska rozpoczęło w 2025 roku prace nad Narodowym Programem Leśnym, który wyznaczy strategiczne cele polityki leśnej na najbliższe lata. Założeniem projektowanego dokumentu jest przygotowanie sektora leśnego do wyzwań związanych ze zmianami klimatycznymi i gospodarczymi oraz zwiększenie odporności ekosystemów leśnych na te zjawiska, jak również lepsze dostosowanie sposobu prowadzenia gospodarki leśnej do oczekiwań społecznych.

Informuję również, że w ramach rządowego procesu legislacyjnego trwają prace nad projektem ustawy o zmianie ustawy o lasach oraz niektórych innych ustaw (nr UD61 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów). W projekcie przewiduje się zwiększenie aktywnego udziału społeczeństwa na etapie projektowania i zatwierdzania planów urządzenia lasu oraz uproszczonych planów urządzenia lasu (dla lasów będących własnością jednostek samorządu terytorialnego). Nowelizacja przewiduje również m.in. możliwość sądowej kontroli ww. planów, przy jednoczesnym zapewnieniu ciągłości prowadzenia gospodarki leśnej. Rady gmin staną się natomiast forum debaty o gospodarce leśnej, pozwalając leśnikom wyjaśnić jej zasady, a społeczeństwu sprawować społeczny nadzór nad jej prowadzeniem.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska zorganizowało i uczestniczyło 14 stycznia 2026 roku w spotkaniu pt. „Regionalna polityka adaptacyjna w kontekście zarządzania zlewniowego” w Bielsku-Białej, z udziałem przedstawicieli kluczowych instytucji – m.in. Lasów Państwowych (Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Katowicach i Nadleśnictwo Bielsko), Wód Polskich (Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach i Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu), Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego, Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa oraz samorządu miasta Bielska-Białej. Podczas obrad omówiono najważniejsze wyzwania związane ze zmianą klimatu, rolę współpracy instytucjonalnej oraz

⁵ Zgodnie z założeniami przyjętymi w Unijnej strategii ochrony bioróżnorodności 2030 ścisła ochrona niekoniecznie musi oznaczać, że dany obszar staje się niedostępny dla ludzi. Jej celem jest natomiast pozostawienie naturalnych obszarów w stanie zasadniczo niezakłóconym z poszanowaniem wymogów ekologicznych danego obszaru.

konieczność realizacji zintegrowanych projektów adaptacyjnych opartych na modelach zlewniowych.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ - podpisany cyfrowo/

Załączniki:

1. Zestawienie zadań inwestycyjnych - Nadleśnictwo Bielsko;
2. Zestawienie zadań inwestycyjnych - Nadleśnictwo Ustroń;
3. Zestawienie wydzieleń - Nadleśnictwo Bielsko;
4. Zestawienie wydzieleń - Nadleśnictwo Ustroń.

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.